

ע"פ 22065/11/2016 - מרדכי מגן, משה מגן, שמעון מגן נגד ועדת מקומית לתכנון ובניה תל אביב

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעורערים פליליים

עפ"א 16-11-22065 מגן ואח' נ' ועדת מקומית לתכנון ובניה תל אביב

לפני כבוד השופטת עמיתה מרימים סוקולוב
מעורערים 1. מרדכי מגן
2. משה מגן
3. שמעון מגן
עו"ב"כ עו"ד יניר ווטוטיב
נגד
משיבים ועדת מקומית לתכנון ובניה תל אביב
עו"ב"כ עו"ד אתי לוי

פסק דין

בפני עורעור על פסק דין של בית משפט לעוניינים מקומיים בת"א (כב' הש' ר' פרוי), הכרעת הדין מיום 18.7.16 וגזר הדין מיום 25.9.16. המעורערים הורשעו על פי הודהתם במיוחס להם בכתב האישום המתוקן (שהוגש בפברואר 2016), באקי קיום צו בית המשפט, עבירה עפ"י סעיף 210 לחוק התכנון והבנייה (להלן: "החוק") נגזרו עליהם הקנסות כמפורט בגזר הדין, הופעלו ההתחייבויות הכספיות והמעורערים חיובו לחתום על התcheinיבותיות כספיות נוספת.

המעורערים הגיעו גם בקשה להוספת ראייה בעורעור, שהגיעה לידיים כנטען, לאחר מתן גזר הדין. מדובר באישור של חברת החשמל לפיו זרם החשמל נזתק במבנה נשוא הדין ביום 18.2.16.

הרקע

כתב האישום המתוקן הוגש בחודש פברואר 2016 והמעורערים נזקו בהם מכפרתם, הודו בעובdotיו והורשעו על פיו. בהתאם לאמור בו, צו החרישה עוכב על ידי בית משפט קמא עד לתאריך 15.12.15 ועד ליום 29.12.15 לא קיימו המעורערים את צו בית המשפט.

בפני בית משפט קמא טענו המעורערים כי לא יכולו לבצע את צו החרישה, בגלל השוכרת שהתגוררה במבנה, וכי התשלום לחברת החשמל שולם על ידה ביום 28.12.15, לאחר שהסתימה תקופת העיכוב וצו החרישה נכנס לתוקפו.

עוד טענו המעורערים, כי השוכרת סירבה לפנות את המבנה ואף הוצאה לבקשתה צו מנעה על הוצאה מהמבנה.

בית משפט קמא קבע כי לא ניתן להודות בעובדות כתב האישום, ובז בבד להתנוור מאחריות כאמור בו. לדבריו... "אינני מקבל את טענת הסגנורים. לו רצוי להוכיח ולטעון טענות שתומכות בחוסר אפשרות לביצוע צו ההחלטה או באי אחריות, היה עליהם להמשיך ולנהל הוכחות בתיק זה. בהעדר בקשה לחזרה מהודיה, אינני מקבל טענות החותרות תחת ההודיה וההרשעה...". יעיר, כי בית משפט קמא ציין בגזר הדין כי המערערים אינם מבקשים לחזור בהם מהודיהם.

אין חולק כי המבנה נשוא הדיון נהרס רק ביולי 2016.

להלן טיעוני המערערים בחלוקת אגוז:

1. במסגרת הטיעונים לעונש מתאריך 25.9.16 התברר כי בתאריך 9.12.15 הקירות החיצוניים של המבנה נשוא הדיון היו עדין מחוברים לאספקת החשמל, אך שלא ניתן היה לבצע את צו ההחלטה, מאחר וזמן החשמל היה מחובר למבנה עד 18.2.16.
2. לטענת המערערים חשיבותו של אישור חברת החשמל המלמד על העדר אפשרות להרeros את המבנה, תביא לשינוי התוצאה אליה הגיע ביהם"ש קמא.
3. לחילופין, טעה בים"ש קמא שהורה על מתן התching'bot להימנע מעבירה בגין סעיפים 204 ו-210 לחוק, למרות שהמערערים הורשו עבירה על סעיף 210 חוק בלבד.

דין והכרעה

כאמור המערערים הודיעו בעובדות כתב האישום המקורי והמתוקן (בו תוקנו המועדים בהסכם) והורשו על פי הودאתם. דהיינו, באי קיום צו ביהם"ש שחייבם להרeros המבנה Dunn עד יום 15.12.15. יעיר, כי גם לאחר שצו המניעה שניתן על ידי בים"ש בהליך האזרחי הוסר בפברואר 2016 וגם לאחר שאספקת החשמל למבנה נשוא הדיון נוטק ביום 18.2.16, לא נהרס מיד המבנה. כאמור, המבנה נהרס רק ביולי 2016.

אישור חברת החשמל אותו מבקש להגיש כראיה נוספת נסافت בערעור, אינו מסמן מהותי וחשוב כלל ועיקר, כנטען, וזאת מאחר ובישיבה מיום 25.9.16 נטען על ידי המערערים טענות שונות לחסוךணוגע יכולתם לבצע את צו ההחלטה במועד, כגון צו המניעה האזרחי אשר בוטל ביום 18.2.16 (שהוא גם המועד בו נוטק החשמל לפי המסמן), הסכם הפשרה שהושג בין השוכרת למערערים והתשלום לחברת החשמל ששולם ע"י השוכרת ביום 15.12.28. האישור לפיו אספקת החשמל נוטקה למבנה רק ביום 18.2.16 אין בו כדי להוסיף משקל ממשוני לטיעוני המערערים והראיות שהגישו לביהם"ש בעניין חסוך יכולתם לבצע את צו ההחלטה.

בית משפט קמא הביע דעתו על הטיעונים בעניין חסוך יכולת לבצע את צו ההחלטה וצין, כי לא ניתן לטעון טענות באשר לחסוך אפשרות לביצוע צו ההחלטה, ובז בבד להודות בעובדות כתב האישום ואף לטעון, כפי שטען ב"כ

המערערים, כי אין בכוונתם לחזור במ מהודיהם, אלא הטענות נתענות לעניין גזר הדין בלבד.

לאחר שהשمعתי את טיעוני ב"כ הצדדים, לרבות עתירתו הנוספת של ב"כ המערערים להחזיר את הדיון לבימ"ש קמא על מנת שיבחן הרأיה החדשה, ובוחנתי את כל הריאות שהוגשו בפני בימ"ש קמא, לא מצאתי כי שגה בימ"ש קמא בקביעותיו, ואני דוחה את העrüור על הכרעת הדיון.

המערערים בחרו להודיע בעובדות כתוב האישום המקורי והמתוקן, לא ביקשו לחזור בהם מהודיהם למרות תהיתו של בימ"ש קמא על טיעוניהם, אף בהבירה לvim"sh קמא כי אין להם כל כוונה לחזור מהודיהם, אלא רק להציג נסיבות לצורך הקלה בעונש.

בנסיבות הללו, אין ממש בעrüור על הכרעת הדיון והرأיה החדשה אין בה כדי לשנות מצב זה, מאחר והדיון בחוסר האפשרות לביצוע צו ההရיסה דין במועד, נערך בvim"sh קמא כמפורט לעיל ובim"sh קמא דחה הטענות הללו וכאמור סבורתני כי לא שגה לא בשיקוליו ולא בקביעותו. אשר על כן, אין גם מקום להחזיר את הדיון לvim"sh קמא.

באשר לגזר הדיון, הקנסות שהוטלו על המערערים מתוונים ביותר ואף נמכרים. vim"sh קמא התחשב בטיעוני המערערים בנוגע לחוסר יכולתם לבצע את צו ההရיסה במועד שנקבע וכי בסופו של דבר הצוו בוצע, אם כי באיחור של מספר חודשים. גם יתר מרכיבי גזר הדיון נאותים ומידתיים. אין כל פגמ בכך שבim"sh קמא הטיל על המערערים החתום על התהמיבות להימנע מעבירה דומה, וכן מעבירה על סעיף 204 לחוק.

마וחר ולא מצאתי כי נפלה טעות כלשהי בגזר דיןו של vim"sh קמא, אני דוחה את העrüור גם על גזר הדיון.

אשר על כן, העrüור על שני חלקיו נדחה בזאת.

ניתן היום, י"ח בטבת תשע"ז, 16 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.